SIMPLE REFLECȚII

(bune de combătut)

DUPĂ JOCUL STEAUA - „U" CLUJ

1) Ce înseamnă să fii realist în fotbal?

Înseamnă să fii Steaua și să accepți ideea că un rezultat de egalitate cu „U" la Cluj, nu îi dezonorează pe dublii învingători ai F.C. Austria.

Înseamnă să fii „U" și să vezi — aparent lăudabil — exclusiv victoria, chiar dacă Sătmăreanu e mai bun decît Crețu, D. Nicolae — superior lui Costin, Jenei — lui Pexa, Voinea — lui Anghelescu ș.a.m.d.

Aceste două premise situate la poli opuși au influențat decisiv jocul de la Cluj...

2) Ce este, la urma urmelor, apărarea în linie?

Este, dacă vreți, o formă de supraevaluare a posibilităților proprii, pornind de la ideea că duelul direct Costin — Constantin se va rezolva întotdeauna în favoarea primului, iar „un-doi"-ul Ivansuc-Adam (!!!) va pulveriza oricînd triunghiul Negrea — Jenei — D. Nicolae

3) Care este fundamentul ideologic al „apărării în linie"?

Unul singur: „Cea mai bună apărare este atacul". Un fundament care a izbutit — de altfel — să îngenunchieze o echipă de superclasă (Celtic) în fața unei formații inferioare (Dinamo Kiev), dar care formație a aflat între timp că printr-un culoar lat de 10 metri se trece mai greu decît printr-unul de 20.

4) Care este apărarea... „apărării în linie" în caz de înfrîngere?

Una singură: „Jucătorii n-au respectat indicațiile tactice". Adică: Costin n-a învățat într-o lună să joace altfel decît joacă de 12 ani. Anghelescu („Și tu, Brutus!") a preferat uneori driblingul — devierilor tangențiale. Neșu a uitat să-l sprijine de 2 ori pe omul cu mingea, după ce reușise acest lucru de 78 de ori. Adam n-a izbutit să scape de „umbra" sa — Jenei — deși îi atrăsese atenția asupra concepției inestetice a marcajului individual... și așa mai departe.

5) De ce oare această încăpățînare cronică a jucătorilor mereu refractari la indicațiile tactice?

Veți răspunde, poate: „Nu au tehnica necesară".

De acord. Dar atunci de ce le cerem o suită de cinci devieri, care stîrnesc entuziasmul pe tablă, dar care, datorită aglomerării, sînt interceptate în 99% din cazuri după ultima încercare, în 79% din cazuri după a patra, în 59% din cazuri după a treia, și așa mai departe?

6) De ce majoritatea sprinturilor de 70—80 metri ale fundașului Crețu (sau chiar Sătmăreanu) se încheie — de cele mai multe ori — cu „baloane" calme în brațele lui Haidu sau Ringheanu?

Pentru că Sătmăreanu — să-l luăm deci pe cel mai bun — nu știe să devină brusc un D. Popescu în mijlocul terenului și un Constantin la finalizare.

Dar Facchetti? — vă aud întrebarea...

Facchetti nu e fundaș, și chiar dacă îl acceptăm ca atare, e dublat întotdeauna — ceea ce trufașa apărare în linie nu acceptă, spre deosebire de modestul „beton".

7) De ce o acțiune individuală în care înaintașul driblează patru adversari și înscrie un gol e considerată — totuși — o blasfemie la tribuna „apărării în linie"?

— Pentru că sîntem un pic ipocriți.

— Și totuși dacă sîntem sinceri?

— Atunci e simplu: un regizor obișnuit să manevreze ex. cathedra masa de actori nu se bucură prea mult de soluția spontană a junelui prim.

8) Și de ce, mă rog, n-am accepta ideea că e bine să creezi o masivă superioritate numerică în terenul advers?

— Pentru că în fotbalul modern adevărata artă e de a descongestiona scena și nu de a o supraîncărca.

9) Ce ai împotriva faptului că „U" încearcă să aplice „apărarea în linie"?

— Nu am nimic. Mă supără doar ideea că respinge orice altă... idee.

— Crezi că ar putea juca altceva?

— După umila mea părere, da.

— De ce?

— Ivansuc și Adam sînt doi contraatacanți prin excelență. Primul poate croșeta oricînd doi fundași ademeniți, dar nu 5—6 apărători avertizați mereu cu formula: „Păziți-vă că sosesc!" In schimb, Adam, dacă mai are ceva, are un sprint de iepure, bun de lansat pe poteci lărgite. Dacă aș mai exploata pofta de cărat mingi a lui Anghelescu, dacă aș valorifica realele calități de cerber ale lui Neșu, dacă aș forma un „măturător" pentru nesigurii fundași clujeni, poate că n-aș bate 25 de minute la poarta Stelei, fără ca măcar să mi se întredeschidă ușa, pentru ca apoi să mă păcălesc, ca Scufița roșie...

10) Dacă te aude „T.T.", te trece la eretici!

— Nu cred. Am impresia că Titi Teașcă a început să cedeze — în sinea sa — dar, din ambiție, vrea să meargă pînă în pînzele albe.

— Bravo lui!

— Crezi?

IOAN CHIRILĂ

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 46 din 19 noiembrie 1967:

1. Politeh. Tim. — C.F.R. Arad	1
2. Metalul Tîrg. — Flacăra	1
3. Ancora Gl. — Ceahlăul	1 2
4. Chimia Făg. — Ind. s. C. T.	1 2
5. Gloria Bîrlad — C.S.M.S. Iași	2
6. Prog. Brăila — Vict. Roman	1
7. Foggia — Catania	1
8. Lecco — Bari	1
9. Livorno — Monza	1
10. Messina — Catanzaro	2
11. Modena — Potenza	1
12. Palermo — Lazio	1 2
13. Verona — Venezia	1 2

Cine a cîștigat? Fundașul Rusu (St. roșu) sau atacantul Năsturescu (Rapid)? După traiectoria mingii se pare că al doilea...

R. TEODOR

CINE VA FI LIDER DE TOAM

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE. BALANȚA ÎNCLINĂ SPRE STE

Balanța înclină acum de partea steliștilor...

Egalîndu-i, ca număr de puncte, pe piteșteni, în urma netei lor victorii de la Cluj și a eșecului suferit de defensiva argeșeană la Ploiești, Constantin și ai săi au trecut la conducerea unui pluton măcinat de contradicții și instabilitate și vizează intrarea în cel de-al doilea „tur de pistă" al campionatului, de pe poziția alergătorului de semifond care, după o expresie atletică, a prins „coarda", a prins — cu alte cuvinte — poziția cea mai favorabilă pentru următorii 400 de metri (citiți: următoarele 13 etape).

Etapa s-a soldat cum nu se putea mai favorabil pentru bucureșteni, cărora le-au „ieșit" calculele cele mai optimiste: victorie a lor, înfrîngere a rivalilor direcți. Un meci nul în unul sau altul din derbiurile etapei ar fi însemnat șanse majore pentru piteșteni la o șefie de clasament, cel puțin pînă la sfîrșitul lui februarie. Ba, mai mult, Steaua a ieșit bine și în cursa golaverajului, avînd acum un + 9 (față de + 7) care îi permite să privească cu calm etapa de la 26 noiembrie, cînd și militarii și argeșenii joacă acasă. Bucureștenii primesc vizita Petrolului, echipă care în acest sezon n-a reușit să scoată nici un punct în deplasare; piteștenii își lustruiesc armele pentru întîlnirea cu una din codașe, Progresul. Teoretic, deci, final de cîte 17 puncte și departajare prin golaveraj, cu perspective favorabile pentru bucureșteni.

Care ar fi, totuși, șansa lui F. C. Argeș? Steaua să învingă doar la diferență de un punct pe Petrolul, făcînd deci + 10, iar piteștenii să-i întreacă net pe cei de la Progresul. Le trebuie însă minimum 3—0, 4—1 sau 5—2, pentru a încheia și ei turul cu un + 10, care le-ar aduce locul întîi, operînd — în acest caz — prevederea regulamentară după care, la egalitate de puncte și golaveraj, decide rezultatul direct dintre echipe, respectiv 3—2 pentru F. C. Argeș.

Evident, perspectiva este destul de îndepărtată de pronosticurile (de scor) normale, dar ea există și conferă astfel ultimei etape a turului farmecul deciziei pentru acest titlu — neoficial, dar destul de mîngîietor — de campioană după prima jumătate a întrecerii.

Regularitatea cu care și-a valorificat șansa în partidele jucate acasă i-a adus lui Dinamo Bacău un loc 3 neașteptat, dar pe care-l poate pierde (fără o cădere masivă în clasament, însă) în favoarea Farului, la care joacă în 26 noiembrie. Apropo de această echipă, o rema[r]comportare de la Buc[u]Progresul, pe care a [s]un fotbal plăcut. E [c]bine fundamentată atle[t]cient de tehnicitate m[ai] multor colege provinciale.

Salutăm și jocul bun [în] fața unui adversar cu po[r] binecunoscut și subliniem [a]sare pe care-l fac dinamo[v]care — deși au pierdut cu[ș] reș — au avut o comport[a]mai bună decît în alte [m]tur. În legătură cu acest [a] primăm regretul pentru a[b]siune imprimată întrecerii, [u]rătorilor locali ca și de [l]ale unei părți a publicul[ui].

Goluri, în această etap[ă] ține: numai 15. Adică, ap[roa]generală slabă a acestui c[a]— priviți clasamentul! — [a]dintre echipe (6) n-au d[e]cifră corespunzătoare num[ă]Un singur gol și chiar m[ai] fiecare meci.

Ra[du]

STEAUA — STEAGUL ROȘU — ...și TEAȘCA

Ca profesorii... — Pe drumul de costișe ce duce la Brașov... — La „Steaua" care a răsărit cale atît de lungă...

RAPID SĂ REDEVINĂ ECHIPA DIN MECIU

Să privim clasamentul categoriei A: locul 11, cu golaveraj negativ (11—12), cu numai 4 meciuri cîștigate din (11) este ocupat de RAPID BUCUREȘTI! Rezultatul este de-a dreptul neașteptat: Rapid, din 7 partide disputate pe teren propriu, a realizat numai 5 puncte și are două goluri la pasiv, în timp ce în deplasare, din 4 jocuri a realizat tot cinci puncte și are un golaveraj activ! Faptul dovedește un singur lucru: *Rapid poate mult mai mult decît dovedește în general, valoarea echipei este — dacă vreți — cea dovedită în meciul cu Trakia și nicidecum cea arătată duminică, în partida cu Steagul roșu.* Pentru a elucida chestiunea, am făcut o anchetă printre jucătorii și antrenorii echipei feroviare, cu aceste întrebări:

1. CE CREDEȚI DESPRE EVOLUȚIA DE PÎNĂ ACUM A ECHIPEI?

2. CARE SÎNT CAUZELE JOCULUI DE SLABĂ CALITATE PRESTAT ÎN PARTIDA CU STEAGUL ROȘU?

3. CUM PRIVIȚI MECIURILE CU JUVENTUS TORINO?

C. DAN: *1.* Evoluția echipei a fost foarte inconstantă pentru că „nu am cîntat toți în același ritm". Fiecare pe vocea lui. Atunci cînd „tonul" a fost bun, toată lumea s-a dăruit jocului și am reușit 5 puncte în deplasare! „Tonul" îl dau Ionescu și Dumitriu, foarte talentați, dar și foarte blazați uneori. Cînd au „mers" ei, a mers și echipa. *2.* În meciul de duminică s-au creat foarte multe ocazii de gol, dar concentrarea în fazele de finalizare a fost superficială, de aici ratările nepermise. *3.* Pentru a trece cu bine de partidele cu Juventus și de finalul sezonului, e necesară o și mai mare mobilizare a tuturor. Condiția de bază e una singură: toți cei 11 să se dăruiască total jocului.

LUPESCU: *1.* Condiția fizică este foarte bună dar am avut mulți accidentați (Dumitriu II, Greavu, Dinu) și, nouă, cînd ne lipsește o piesă — două, se dereglează echipa. O altă cauză a jocurilor slabe: ne-au obsedat partidele din C.C.E. și celor din campionat nu le-am mai acordat toată atenția. *2.* Văzînd că la Steagul roșu nu joacă 4—5 titulari, ne-am și văzut învingători. Și n-a fost așa. *3.* Avem șanse de calificare în turul următor al C.C.E.

MOTROC[:] multă mobi[li]acasă, alta [e]chipei. Am [c]pioni celela[l]„respect". Ș[i] contra noas[tru] *2.* Steagul r[o]întotdeauna [a] incomod, în[tr]sau a noas[tru] Trakia ne-a[u] din punct [de] cele cu Juv[en]și mai mul[t] fața curată.

VALENTI[N]*nor: 1.* Înc[ă] campionatul[ui] euforie gene[ra]ților că, dac[ă] murile", vor retrogradare[a] sul pe susț[i]crezut că ac[e]orice alte o[b] ordine de id[ei] am trecut [în] arată colții. [Ei] fac greșeli p[e] vedeam la [e]roșu s-a ju[c]prost. Cauze pe care le-[am] era greșeala Juventus vo[r] dacă toți ju[că] cunoștințele în slujba [e]cîștigat titlu[l] lectiv, dator[ă] găsită de [a]de jucători, vidualități [a]echipă. Nun[ă] fel vom put[ea]